

Centre Comarcal Lleidatà

Inauguració oficial del Curs 1975-1976

a càrrec de J. B. XURIGUERA.

Cada any, en el Centre Comarcal Lleidatà, destaca un esdeveniment important: l'obertura de curs. Només ja de concepte, obrir uns cursos representa l'inici d'un grapat de possibilitats intel·lectuals i de riquesa espiritual irradiada, i l'acte concret de l'obertura és una fita també destacada, perquè per damunt del simbolisme de futur, hi ha la realitat present d'unes paraules que també irradien riquesa i interès.

Aquest any, però, la cita de l'inici ha sobresortit amb característiques especials. L'acte que se celebrà el 8 de novembre aplegà a la sala del Centre una nombrosa concurrència, interessada en escoltar la veu d'un gran home de lletres i un amic: Joan Baptista Xuriguera. Presentava la conferència el senyor Ramon Costafreda, destacat professor, el qual ens recordava tota la gamma de facetes literàries de l'escriptor conferenciant. Xuriguera, ens deia, és un estudiós i un creador, ha polsat amb encert i vitalitat la lira poètica i ha desclòs la ullada psicològica en la narració i el teatre. No obstant, la seva personalitat imaginativa ha sabut aturar-se en el llindar de la ciència, i la investigació estricta ha fet d'ell un dels nostres principals historiadors.

Joan Baptista Xuriguera donà les gràcies i ens lliurà el regal de la seva prosa. La conferència tenia un nom: La comtessa Margarida de Montferrat, mare del comte Jaume d'Urgell i dona dissortada; dissortada i difamada injustament, com ens demostrà amb el seu estudi,

car la conferència era l'expressió viva d'un treball original de recerca, d'esforç i aprofundiment. No era sols la lliçó d'un home que explica uns coneixements apresos, era la comunicació d'unes conclusions que curullaven tot un treball personal d'investigació històrica.

En sentir-lo parlar tan acuradament, però amb vehemència, de la injustícia del criteri històric general vers la comtessa Margarida i sobretot escoltant les seves raons rehabilitadores, aquells que gaudim de la sort de conèixer-lo i comptar amb la seva amistat, no ens fou difícil d'imaginar per què havia escollit aquella dama com a objecte de la seva investigació. Hem dit que Xuriguera també és poeta, i, llegint la seva obra, hom veu el gran respecte que té per la dona; jo diria gairebé que serena adoració. I l'he sentit a vegades comentar d'algun cert literat i dir d'ell: "té coses bones, però el que no m'agrada és la manera desconsiderada com tracta les dones: no té sensibilitat".

Això és un valor fonamental per a l'esperit afinat de l'escriptor, i si com a poeta idealitza la dona, com a investigador sap defensar-la i dignificar-la.

Per això, en acabar, mentre aplaudíem la seva brillant conferència, aplaudíem l'historiador i també el poeta subtil. Un i altre, ben units, fan destacar la seva gran personalitat.

Gràcies per la vostra paraula, Joan Baptista Xuriguera.

J. Colet i Giralt